

[Dahl.]

egentlig skulde være tilbøjelig til at tro. Jeg tror ikke, det dybe Skel mellem Grundtvigianere og Indre Mission og saa videre vil gøre sig saa stærkt gældende. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det vil have en mildnende Indflydelse. Det være nu, som det være vil. Jeg betonedede dette, at hvor der var en Menighed, som var evangelisk-luthersk i Grundlovens Forstand, havde den Ret til Kirkehusene og til sin Del af de kirkelige Lønningsmidler. Jeg formoder, at jeg med denne Opfattelse er ret nær ved Siden af det, som det radikale Venstre mener. Der er kun dette, at det radikale Venstre ikke vil give Slip paa Politistaven. Det holder fast paa den Politistav, som Folkekirken er.

Gunnar Fog-Petersen: Hed Hensyn til Administrationen af Midlerne har jeg altsaa misforstaaet det ærede Medlem. Jeg har forstaaet, at det ærede Medlem mente alle de Midler, der stod til Raadighed i den øjeblikkelige Situation. Naar det ærede Medlem sagde: de gamle Midler, opfattede jeg det, som om han dermed mente: de nu bestaaende Midler. Det har altsaa ikke været Tanken, og det gør Forskellen noget større.

Angaaende Selvstyre udtalte det ærede Medlem, hvad jeg tror vil fremgaa af det stenografiske Referat, at han mente, man vilde samle sig under een Forfatning, og den Opfattelse, det ærede Medlem nu gjorde gældende: at der neppe vilde vise sig synderlig Forskel mellem Menighederne eller mellem Grundtvigianerne, Indre Mission o. s. v., gaar jo i samme Retning, nemlig at man vil samle sig under een Forfatning. Det er min Frygt, at hvis der kommer en saadan Fællesforfatning for hele den danske Folkekirke, vil den vise sig at blive en snæver Organisme, hvor der vil være ringe Plads for aandelig Frihed.

Dahl: Det synes altsaa, som om den ærede radikale Ordfører er bange for at give de forskellige Menigheder fuldstændig aandelig Frihed, idet han er bange for, at de saa skal samle sig under een Forfatning til een Kirke. For at de ikke skal, om jeg saa maa sige — det maa jo være

det ærede Medlems Mening — misbruge denne Frihed, vil han modsætte sig dette Forslag og den Tankegang, som jeg har været inde paa. Det vil altsaa sige, at han vil have — for nu ikke at bruge det stærke Udtryk, at Regeringsmagten skal have Politistaven —, at Regeringsmagten, Staten, fremdeles skal være Formynder for Kirken.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen):

Det ser ud til, at der fra alle Sider i dette høje Ting er Enighed om, at Sagen ikke skal underkastes en meget lang og indgaaende Drøftelse under Hensyn til, at den Gang paa Gang har været til Forhandling, og at der antagelig ikke kan fremføres nye Synspunkter vedrørende Lovforslaget. Jeg skal heller ikke forlænge Diskussionen, men ønsker dog at gøre et Par Bemærkninger til sidst.

Det, der adskiller Venstres og mit Synspunkt fra de to Partiers, som ønsker det kirkelige Udvalg, er først dette, at vi ikke synes, at den nuværende Tilstand er saa faretruende og alvorlig, som begge disse Partier synes at mene at den er, og dernæst, at vi ikke forventer saa meget af det, der kunde fremkomme, efter at en saadan Drøftelse i et kirkeligt Udvalg havde fundet Sted, ikke forventer saa meget godt nyt for Folkekirkens Forhold og maaske ogsaa for Statens, som man fra de to Sider forventer. Det er allerede af mit Partis ærede Ordfører bemærket — og med Rette, synes jeg —, at det er ikke ganske rigtigt, at Forholdene i Øjeblikket er saaledes mellem Kirken og Staten, at Kirken er helt umyndig. Formelt maaske nok, men i Virkeligheden slet ikke. Jeg føjer til de Bemærkninger, som mit Partis Ordfører fremsatte herom, udtrykkelig denne, at vi har en Menighedsraadsinstitution som en Kendsgerning — og at den betyder noget i Retning af Folkekirkens Selvstændighed overfor Staten, kan neppe bestrides —, at der paa Baggrund af denne Institution f. Eks. nu foreligger Valg af Biskopper i den danske Folkekirke, og at det er Praksis — og der er ingen Sandsynlighed for, at den vil blive fraveget —, at Biskopperne embedsmæssigt, under Haanden og i Fortrolighed overfor Kirkeministeriet har en ikke ringe Indflydelse paa Afgørelsen af de Sager, som den ærede socialdemokrati-